

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Sub S. Anselmi equum lepusculus confugit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Isthæc agite dum dissipate stirpitus
 Malenata vincla, exite vires viribus:
 Et facite, qui vos crebrilius fecit iocum,
 Vulturius ille mango se risum vt fleat.

*Sub S. Anselmi equum lepuseulus
 confugit.*

Ex eiusdem Vita lib. 2.

Nictante Phœbo, iamque noctis in sinu
 Ineunte somnos, & sibi torum in rube
 Ramosiore strauerat lepuseulus.
 Indormiebat (vt solent) lenissimum,
 Solis ocellis peruigil, donec bonæ
 Lucida diei tela Sol oriens dedit.

Hunc vis odora transmeantium canum
 Repentè sensit, illicet baubatibus
 Astra ferientes, naribus vestigia
 Leporina lustrant. Sensit & rubi aduena
 Suam sibi arcem flebili obsidio premi,
 Eamque muris hac & illac peruiam;
 Nec intus arma, nec foris spem subsidit.

In pedibus obli sola vita, sola vis,
 Et in propinquo specula: haud enim procul
 Anselmus equitans antecesserat suis.
 Lepus ergo tacitus, perque posticum rubi
 Pernice saltu rectâ ad Anselmum viâ.

Olfecit hostis, vidit, & celer gradu
 Sequitur fugacem gens volucripes canum.

Iam pænè caudam de molossis quispiam
 Captabat ore, quando munitissimum

Nactus

Nactus hic asylon, desijt fugæ, stetit,
 Immotus hostes risit (vt miles solet
 Si quando deprehensus, & tandem fugâ
 Elapsus hosti est) sic inexsuperabili
 Velut arce tutus, sub caballo Præfulis
 Restat timoris integer lepusculus.

Inde famulorum turma, spe leporem vorans,
 Quidquid molossûm, quidquid est venaticûm,
 Increpat ore, virgulâ, manu, pede,
 Proritat, vrget. Ast aliud illi nihil,
 Quàm circumerrant, & salutant hospitem
 Caudâ benignâ, catulus vt catulum solet.

Vt crebra, sæclis Martyrum feracibus,
 Missa in beatos cælitum Testes fera,
 Statu iubarum & faucium voragine,
 Gelidi Theatra tota complebat metus,
 Iam iamque vastum seminudos in viros
 Datura dentem, sed propinquans ilicò
 Rabiem cruentam sopiebat cernua,
 Pedibusque sanctis osculum dabat cicur;

Haud secus inertes, & canum oblitæ canes,
 Nil dentis ausæ, molliores accubant
 Ipso capillo leporis. A cane condito
 Nemo canis vsquam tam fuit lepori pius;
 A lepore primo nemo tam impavidus lepus;
 Sonipedis inter tibias, periculi
 Securus, oculo spectat intrepido canes,
 Sibi que facilis patitur ad lambi pedes.

Equo retento stabat Anselmus, suis
 Dispar comitibus, altiora peruolans,
 Animoque flecti cereus, leporis metum
 „ Panè ipse metuens, Sic (ait) Stygiæ canes

„ Abitu-

„ Abiturientem de vepreto corporis
 „ Cingunt animulam, sic vorare gestiunt.
 Dein minante dexterâ terrens canes,
 „ Famulosque nutu commonens: Abi citus,
 „ Abi, inquit & te, quidquid adstantes hient,
 „ In densa condeare mora, mi lepulcule.
 Dixerat. Ab arce victor actutum suâ
 Lepus abit, abeunt à lepore victi canes,
 Canumque domini. Sed fuit victoriæ
 Anselmus auctor, auctor Anselmo Deus.

*Mirus euentus; Capra à lupo raptanda
 cornua in eius fauces ingerit, ambo in equi
 tergum delabuntur.*

Ex relatu viri probi.

IN Lotaringis nata lis super lupo est,
 Quem capra cepit, quem caballus in lares
 Detulit heriles. Lector Arbiter sede.
 Dum capra colle de supino tonfiles
 Auida genistas, aut cynorrhodon vorat,
 Nunc pede sinistro, nunc adulta dextero;
 En triduanâ semirofus inediâ
 Astat inopinæ proximus frater lopus.
 Quid illa faciat, quove proripiat gradum?
 Nec via, nec hora, nec modus super fugæ est;
 Fugere sociæ, fugit & gregis caper,
 Procul & in herbâ voluitur caprarius,
 Suos amores aut amicos concinens.
 Sesquipede dentes pandit irruens lopus
 „ Iam iamque. Quanto pollet ingenio Timor?
 „ Quid